

ระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ว่าด้วยการสอบสวนพนักงานผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
พ.ศ. 2536

เพื่อให้การสอบสวนพนักงานและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีที่ถูกลกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย และการพิจารณาโทษทางวินัยของพนักงานและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและยุติธรรม อาศัยอำนาจตามมาตรา 16(2) และ(9) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ. 2533 สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในการประชุมครั้งที่ 5/2536 เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2536 จึงมีมติให้ออกระเบียบ ตามข้อเสนอของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ว่าด้วยการสอบสวนพนักงานผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย พ.ศ. 2536"
- ข้อ 2. ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป
- ข้อ 3. ในระเบียบนี้
"มหาวิทยาลัย"	หมายถึง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
"สภามหาวิทยาลัย"	หมายถึง	สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
"นายกสภามหาวิทยาลัย"	หมายถึง	นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
"อธิการบดี"	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
"คณะกรรมการ"	หมายถึง	คณะกรรมการบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
"พนักงาน"	หมายถึง	พนักงานและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- ข้อ 4. ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของอธิการบดีให้เป็นที่สุด

- ข้อ 5. เมื่อมีการพินิจงานถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคน ซึ่งจะต้องมีตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา กรรมการอย่างน้อยสองคน โดยที่กรรมการอย่างน้อยหนึ่งคนจะต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย หรือได้รับปริญญาทางกฎหมาย และเลขานุการหนึ่งคน ซึ่งจะให้เป็นการกรรมการด้วยก็ได้ หรือจะให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการด้วยก็ได้ ในกรณีที่มีความจำเป็น จะให้มีผู้ช่วยเลขานุการคนหนึ่งก็ได้

ในกรณีที่อธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกสภามหาวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและให้นำความในวรรคแรกและวิธีการตามระเบียบนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

- ข้อ 6. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ทำเป็นหนังสือ โดยระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาและเรื่องที่ถูกกล่าวหา ตลอดจนชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง เป็นคณะกรรมการสอบสวนไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

- ข้อ 7. เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการแจ้งและส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยพลัน แต่ถ้าไม่สามารถแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้โดยตรง ให้ปิดสำเนาคำสั่งนั้นไว้ ณ ที่ทำการของผู้ถูกกล่าวหา และส่งสำเนาคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางมหาวิทยาลัยด้วย ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นไป 10 วันแล้ว นับแต่วันที่ได้นำดำเนินการ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนแล้ว

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการส่งเรื่องกล่าวหาทั้งหมด พร้อมด้วยสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและหลักฐานการแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ไปให้ประธานกรรมการเพื่อทราบและดำเนินการแจ้งให้กรรมการแต่ละคนทราบ ทั้งนี้ให้ประธานกรรมการบันทึกวันที่ได้รับสำเนาคำสั่งแต่งตั้งไว้ในสำเนาคำสั่งนั้นด้วย

- ข้อ 8. ผู้ที่ถูกกล่าวหาอาจคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนได้ด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้
- (1) เป็นผู้ได้รับเห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำการที่ถูกยกขึ้นมากล่าวหาว่าเป็นการผิดวินัย
 - (2) เป็นผู้ประ โยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
 - (3) เป็นผู้มีเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา
 - (4) เป็นคู่สมรส หรือญาติโดยเกี่ยวข้องเป็นบุพการี หรือผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดาและมารดา หรือร่วมแต่บิดาหรือมารดา กับผู้กล่าวหา

การคัดค้านให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือนับแต่วันที่ทราบเหตุแห่งการคัดค้าน โดยแสดงเหตุผลของการคัดค้านไว้ด้วย

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่า การคัดค้านนั้น ไม่มีเหตุผล ก็ให้ส่งยกคำคัดค้านนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน หากเห็นว่าคำคัดค้านมีเหตุผล ก็ให้ส่งเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนผู้ที่ถูกคัดค้านโดยเร็ว แล้วแจ้งผลการพิจารณาคำคัดค้านให้ผู้คัดค้านทราบ การส่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

- ข้อ 9. เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้มีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งประธานกรรมการ หรือมีการเพิ่มจำนวนผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นเหตุให้ประธานกรรมการมีตำแหน่งระดับต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา หรือมีเหตุอันสมควรหรือจำเป็นต้องเปลี่ยนประธานกรรมการ กรรมการ เลขานุการ หรือผู้ช่วย เลขานุการคนใดคนหนึ่ง หรือเปลี่ยนคณะกรรมการสอบสวนทั้งคณะ หรือตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นหรือลด จำนวนกรรมการลง ก็ไม่กระทบกระเทือนถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว
- ข้อ 10. ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
- (1) เรียกผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาและบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ และเรียกเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอยู่ในความครอบครองของบุคคลดังกล่าว มาตรวจสอบหรือใช้เป็นหลักฐานได้ด้วย
 - (2) ค้นหาความจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา
 - (3) ในกรณีที่การสอบสวนชี้บ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอื่นด้วย นอกจากข้อกล่าวหาที่ถูกสอบสวน หรือการสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้ปฏิบัติงานอื่นว่ามีส่วนร่วมกระทำผิดในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวน สอบสวนกรณีดังกล่าวและรับรายงาน การสอบสวนนั้นให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบโดยเร็ว
- หากผลการสอบสวนตามวรรคแรกปรากฏว่ามีมูลเป็นการกระทำผิดทางอาญา หรือทางแพ่ง หรือทั้งทางอาญาและทางแพ่ง ประธานกรรมการสอบสวนมีหน้าที่รายงานให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบโดยเร็ว
- (4) ทำรายงานแสดงรายละเอียดของการสอบสวนและสรุปผลการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไรหรือไม่ โดยอาศัยพยานหลักฐานและเหตุผลอย่างไร ถ้ากระทำผิดเป็นความผิดฐานใดและสมควรได้รับโทษสถานใด เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนรับสำเนาคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน หากสอบสวนไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดดังกล่าว อาจขอขยายเวลาสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนได้ครั้งละไม่เกิน 30 วัน
- ข้อ 11. ก่อนเริ่มสอบถามปากคำผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวน แจ้งให้ผู้นั้น ทราบว่าคณะกรรมการสอบสวนมีฐานะ เป็นตัวแทนของผู้บังคับบัญชาและมหาวิทยาลัยและถ้าให้ถ้อยคำ อันเป็นเท็จหรือปกปิดความจริงที่ควรบอกต่อคณะกรรมการสอบสวน ผู้นั้นอาจมีความผิดทางวินัย
- ข้อ 12. การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้ประธานกรรมการ กรรมการ เลขานุการ หรือผู้ช่วยเลขานุการทำบันทึกไว้ด้วยว่าได้เอกสารหรือวัตถุนั้นมาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด
- เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้ใช้ต้นฉบับที่แท้จริง แต่ ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่ประธานกรรมการ กรรมการ เลขานุการ ผู้ช่วย เลขานุการ หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ รับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องของต้นฉบับที่แท้จริงก็ได้ ถ้าหาต้นฉบับ ไม่ได้จะนำสำเนาหรือพยานบุคคลมาใช้สืบก็ได้

- ข้อ 13. ในการสอบถามปากคำผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาและพยาน จะต้องมีการทบทวนจากคณะกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่า 2 คนดำเนินการ กรรมการจะมอบหมายให้ผู้อื่นสอบสวนแทนตนมิได้
- ข้อ 14. ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ห้ามมิให้บุคคลอื่นเข้าร่วมทำการสอบสวน ยกเว้นแต่ผู้ที่ได้รับมอบหมายเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้จะถูกสอบถามปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน และห้ามมิให้บุคคลอื่น นอกจากผู้กำลังถูกสอบถามปากคำอยู่ เข้าฟังการสอบสวน ยกเว้นแต่บุคคลที่คณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน

- ข้อ 15. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานฝ่ายที่กล่าวหาและฝ่ายที่ถูกกล่าวหาแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหา มาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหา ข้อกล่าวหาส่วนที่หนึ่งว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง สิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา สิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ และสิทธิที่จะอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ การแจ้งดังกล่าวนี้ให้ทำเป็นบันทึกสองฉบับให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้ แล้วให้มอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำสารภาพว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งสาเหตุการกระทำผิดไว้ ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นว่าสมควรทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อื่นเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาโดยละเอียด จะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้อธิบายรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาต่อไปจนแล้วเสร็จ

- ข้อ 16. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาและคำชี้แจงอื่น ๆ ตามข้อ 15 บรรทัดแรก โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของมหาวิทยาลัย พร้อมด้วยหนังสือถามผู้ถูกกล่าวหาว่า ได้กระทำความผิดหรือไม่ การแจ้งข้อกล่าวหาด้วยวิธีเช่นนี้ให้ทำเป็นบันทึกสามฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบแล้วส่งกลับคืนมา เข้าสำนวนการสอบสวนไว้หนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสัปดาห์แล้วนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว แม้ยังไม่ได้รับคำตอบจากผู้ถูกกล่าวหา ก็ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการต่อไปได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาฟังการแจ้งข้อกล่าวหา แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกการมารับฟังการชี้แจงแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาไว้ในบันทึกการสอบสวนประจำวัน ตามข้อ 23 และในรายงานการสอบสวนตามข้อ 27 ด้วย

เมื่อดำเนินการตามวรรคแรกแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่า จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนให้เวลาผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการยื่นคำชี้แจงตามสมควร แต่ไม่เกิน 15 วัน นับแต่วันที่ได้ทราบสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์ จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำ และนำสืบข้อกล่าวหาโดยเร็ว

- ข้อ 17. ในการนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้
- ผู้ถูกกล่าวหาจะขอให้ถ้อยคำ ยื่นคำชี้แจง หรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมจากที่ได้ให้ ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้วอีกก็ได้ แต่จะต้องดำเนินการในขณะที่การสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จ
- ข้อ 18. ในการสอบถามปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำไว้เป็นพยานหลักฐาน และเมื่อได้บันทึก ถ้อยคำเสร็จแล้ว ให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่า บันทึกนั้นถูกต้องแล้ว ก็ให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้กรรมการ สอบสวนผู้ร่วมสอบสวนทุกคนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
- คณะกรรมการสอบสวนผู้ใดมิได้ร่วมสอบสวนในครั้งใด ห้ามมิให้ลงลายมือชื่อในบันทึก ถ้อยคำที่สอบสวนในครั้งนั้น ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้กรรมการผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคน กับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้าด้วย ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ก็ให้บันทึก เหตุนั้นไว้ ในบันทึกถ้อยคำนั้น
- ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือ แง่ใด หรือทำ เครื่องหมายอื่นแทนเองเช่นว่านั้นแทน และให้พยานสองคนลงลายมือชื่อรับรองไว้ด้วย
- ข้อ 19. ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขลุบหรือบันทึกข้อความอื่นทับข้อความเดิม ถ้าจำเป็นต้องแก้ไขข้อความ ที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้กรรมการผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม
- ข้อ 20. ในกรณีที่พยานไม่มาหรือมาแต่ไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายใน เวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึก การสอบสวนประจำวันตามข้อ 23 และในรายงานการสอบสวนตามข้อ 27 ด้วย
- ข้อ 21. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่คณะกรรมการ สอบสวนได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้าแล้ว โดยไม่มีเหตุอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะดำเนินการ สอบสวนต่อไปเลยก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย ในกรณีเช่นนี้ ถ้าภายหลัง ผู้ถูกกล่าวหามาขอให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาก่อนที่การสอบสวนจะแล้วเสร็จ ก็ให้คณะ กรรมการสอบสวนอนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้

- ข้อ 22. ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า การสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ จะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นเสียก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในบันทึกการสอบสวนประจำวันตามข้อ 23 และในรายงานการสอบสวนตามข้อ 27 ด้วย
- ข้อ 23. ในการสอบสวนทุกครั้ง ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดทำบันทึกประจำวันเกี่ยวกับการสอบสวนไว้ด้วย
- ข้อ 24. ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนพนักงานที่ห่วยความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของตน หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด ตามข้อ 49 แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2534 และการสอบสวนนั้นชี้ชัดว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และผู้บังคับบัญชาเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนผู้นั้น ก็ให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตาม ข้อ 5 แห่งระเบียบนี้ ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 5 แห่งระเบียบนี้จะนำสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนกรณีตาม ข้อ 49 แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2534 มาใช้เป็นสำนวนการสอบสวนเท่าที่เห็นว่า ไม่ทำให้เสียความเป็นธรรมด้วยก็ได้
- ข้อ 25. ในกรณีที่คำพิพากษาถึงที่สุดชี้ขาดว่าผู้ถูกกล่าวหาคนใดกระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาศาลได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว คณะกรรมการสอบสวนจะถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยไม่สอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาก็ได้ แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ตั้งใจที่จะนำสืบหักล้างข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาศาล คณะกรรมการสอบสวนจะฟังข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้น โดยไม่ทำการสอบสวนพยานหลักฐานอื่นก็ได้
- ข้อ 26. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมปรึกษาเพื่อพิจารณาลงมติว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อกล่าวหาหรือไม่ หรือมีมลทินมัวหมอง ในกรณีที่ถูกสอบสวนหรือไม่ ทั้งนี้ให้ถือคะแนนเสียงสนับสนุนเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดเป็นมติกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และคะแนนเสียงสนับสนุนข้างมากเป็นมติกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงหรือมีมลทินมัวหมอง
- ข้อ 27. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมลงมติตามข้อ 26 แล้ว ให้คณะกรรมการนั้นทำรายงานการสอบสวนเสนอความเห็นต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยมีรายละเอียดตามข้อ 10(4) หากประธานกรรมการหรือกรรมการคนใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเข้าใจแนบไว้กับรายงานการสอบสวนด้วย
- ข้อ 28. ในกรณีที่ปรากฏว่าการดำเนินการสอบสวนตอนใดปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามระเบียบนี้ในส่วนที่มีสาระสำคัญที่จะทำให้เกิดความไม่เป็นธรรม และไม่ทำให้สำนวนการสอบสวนทั้งหมดเสียไป คณะกรรมการสอบสวนจะแก้ไขหรือดำเนินการเสียใหม่เฉพาะตอนที่ไม่ถูกต้องนั้นก็ได้

- ข้อ 29. ผู้บังคับบัญชาจะส่งลงโทษพนักงานที่ถูกล่ามว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่ปรากฏชัดแจ้งประการใดประการหนึ่งดังต่อไปนี้ โดยไม่ทำการสอบสวนก็ได้
- (1) กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
 - (2) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ หรือขาดงานติดต่อกันในคราวเดียวเป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
 - (3) ทอริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และรับสารภาพเป็นลายลักษณ์อักษร
- ข้อ 30. การนับเวลาตามระเบียบนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันถัดจากวันสุดท้ายแห่งเวลาเดิมเป็นวันเริ่มต้นของเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุดนั้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งเวลาตรงกับวันหยุดงานของมหาวิทยาลัย ให้นับวันเริ่มเปิดทำงานใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งเวลา

ประกาศ ณ วันที่ 18 กันยายน 2536

(ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ศรีसान)
นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี